

Středa, 11. května 2011

73. vyzývá k používání definic lesů založených na klasifikaci ekologického lesa, jako je klasifikace, již navrhla EEA v roce 2007, které by byly schopny rozlišit mezi starými lesy bohatými na uhlík, intenzivně obhospodařovanými monokulturami a ostatními typy lesů, včetně středomořských druhů keřů, podle biomů a fází posloupnosti;

74. zdůrazňuje význam ochrany rozmanitosti lesů ve všech fázích posloupnosti v rámci EU s cílem zajistit biologickou rozmanitost lesů a v rámci lesů, neboť každá fáze posloupnosti vytváří podmínky pro fázi následující a protože bez společné ochrany všech fází bude posloupnost pozdějších fází vážně ohrožena;

Vnější rozměr

75. vyzývá Komisi a členské státy, aby na mezinárodní úrovni usilovaly o to, aby OSN stanovila novou definici lesů, která by vyjasnila definice přirozeného lesa na základě biomu a která by rozlišovala mezi nativními lesy a lesy, v nichž převládají monokultury a nepůvodní druhy; v této souvislosti konstatuje, že je-li EU největším dárce veřejné pomoci rozvojovým zemím (lesnický sektor dostával v roce 2003 více než 600 milionů EUR), tato definice by značně zvýšila koherentnost politik a nákladovou efektivitu; lituje, že zelená kniha nehovoří o tom, jakého pokroku bylo dosaženo při koordinaci činnosti EU v Unii a mimo ni a v úsilí o globální právně závaznou dohodu v rámci Fóra OSN o lesích;

76. upozorňuje na význam celosvětové spolupráce ve správě i výzkumu při stanovování norem, osvědčených postupů a přenosu technologií a vědeckých poznatků, zejména v souvislosti se systémem snižování emisí v důsledku odlesňování v rozvojových zemích (REDD); rovněž zdůrazňuje, že pozitivní přínos systému REDD nebude možné spravedlivě sdílet bez aktivní spolupráce a výměny osvědčených postupů; zdůrazňuje, že program globálního sledování životního prostředí a bezpečnosti (GMES) má velký význam pro mapování, monitorování a záznam zalesněných území na evropské a mezinárodní úrovni a že takto shromážděné informace mohou významně přispět k jednáním o změně klimatu v rámci OSN;

*

* *

77. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

Výroční zpráva Rady pro Evropský parlament o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) za rok 2009

P7_TA(2011)0227

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. května 2011 o výroční zprávě Rady pro Evropský parlament o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) za rok 2009 předložené Evropskému parlamentu v souladu s částí II oddílem G bodem 43 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 (2010/2124(INI))

(2012/C 377 E/06)

Evropský parlament,

— s ohledem na výroční zprávu Rady pro Evropský parlament o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) za rok 2009 předloženou Evropskému parlamentu v souladu s částí II oddílem G bodem 43 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 ⁽¹⁾,

(1) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

Středa, 11. května 2011

- s ohledem na výše zmíněnou interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 19. února 2009 ⁽¹⁾ o výroční zprávě o SZBP za rok 2007 a usnesení ze dne 10. března 2010 ⁽²⁾ o výroční zprávě o SZBP za rok 2008,
  - s ohledem na svůj postoj ze dne 8. července 2010 ⁽³⁾ o Evropské službě pro vnější činnost,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 11. listopadu 2010 o posílení ESVČ a úloze EU ⁽⁴⁾,
  - s ohledem na prohlášení místopředsedkyně Komise / vysoké představitelky pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku o politické odpovědnosti ⁽⁵⁾,
  - s ohledem na prohlášení vysoké představitelky o základní struktuře ústřední správy ESVČ, s níž dne 8. července 2010 vystoupila na plenárním shromáždění Evropského parlamentu ⁽⁵⁾,
  - s ohledem na závěry zasedání Evropské rady ze dne 16. září 2010 o vnějších vztazích EU,
  - s ohledem na čl. 119 odst. 1 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a stanovisko Rozpočtového výboru (A7-0168/2011),
- A. vzhledem k tomu, že EU by měla více propracovat své cíle v oblasti zahraniční politiky a prosazovat své hodnoty a zájmy na celém světě, přičemž by měla usilovat zejména o posílení míru, bezpečnosti a solidarity, předcházení konfliktům, prosazování demokracie, ochranu lidských práv, rovnost žen a mužů, dodržování mezinárodního práva, podporu mezinárodních institucí, udržitelný rozvoj, volný a spravedlivý obchod a vymýcení chudoby,
- B. vzhledem k tomu, že uplatňování Lisabonské smlouvy vnáší za evropské vnější činnosti nový rozměr a bude hlavním nástrojem pro zvýšení soudržnosti, důslednosti a účinnosti zahraniční politiky EU a vnějších činností obecně,
- C. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva dává zahraniční politice EU nový impulz zejména tím, že vytváří institucionální a operativní nástroje, díky nimž by Unie mohla přijmout mezinárodní úlohu odpovídající jejímu přednímu hospodářskému postavení a jejím ambicím a zorganizovat se tak, aby byla účinným globálním hráčem a aby byla schopna přijmout svůj díl odpovědnosti za světovou bezpečnost a ujmout se vedoucí úlohy při hledání společných řešení pro společné výzvy,
- D. vzhledem k tomu, že nový impulz v rámci evropské vnější činnosti současně vyžaduje, aby EU jednala více strategicky, má-li se prosadit na mezinárodní scéně; vzhledem k tomu, že schopnost EU ovlivňovat mezinárodní řád nezávisí jen na propojenosti jejich politik, aktérů a orgánů, ale rovněž na reálné strategické koncepci její zahraniční politiky založené na společném souboru priorit a cílů, na kterém by se shodly všechny členské státy, s cílem vystupovat na mezinárodní scéně rozhodně a jednotně; vzhledem k tomu, že zahraniční politika EU musí mít k dispozici potřebné prostředky a nástroje, které Unii umožní účinně a důsledně jednat ve světovém měřítku,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 76 E, 25.3.2010, s. 54.

⁽²⁾ Úř. věst. C 349 E, 22.12.2010, s. 51.

⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0280.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0399.

⁽⁵⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0280, druhá příloha.

Středa, 11. května 2011

- E. vzhledem k tomu, že mezinárodní řád v současné době prochází výraznou proměnou a objevují se nové výzvy a mocenské struktury, které vyžadují, aby se EU aktivněji zapojovala do spolupráce se stávajícími i vznikajícími světovými velmocemi, nestátními subjekty a s partnery a institucemi v rámci dvoustranných a mnohostranných vztahů, a podporovala tak účinné řešení problémů, které jsou společně evropským občanům i světu obecně a které by mohly mít dopad na světovou bezpečnost,
- F. vzhledem k tomu, že je nutné, aby nový impulz vyústil také v novou podobu budoucích i současných strategických partnerství EU, která by se zakládala na sdílených obecných hodnotách, jako je prosazování demokracie, dodržování lidských práv, základních svobod a zásad právního státu, a na vzájemném prospěchu, společných zájmech a shodném chápání otázek světové bezpečnosti,
- G. vzhledem k tomu, že pokud mají občané EU pochopit a podporovat evropskou vnější činnost, je nutné zajistit parlamentní kontrolu zahraniční politiky EU; vzhledem k tomu, že parlamentní kontrola posiluje legitimitu této činnosti; vzhledem k tomu, že organizaci a podporu účinné a pravidelné mezi-parlamentní spolupráce v rámci EU musejí v souladu s články 9 a 10 Protokolu 1 Lisabonské smlouvy společně stanovit Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty,

Výroční zpráva Rady o SZBP za rok 2009

1. vítá výroční zprávu Rady a vyslovuje uznání za její transparentní a tematicky členěnou strukturu, která poskytuje jasný přehled politik a opatření v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky; vítá také snahu Rady klást větší důraz a více se změřit na regionální kontext konfliktů a problémů; vyjadřuje však politování nad tím, že zpráva nenastíhuje možná řešení těchto konfliktů a problémů;
2. vyzývá Radu, aby se ve výroční zprávě o SZBP neomezovala na pouhý popis činnosti v oblasti SZBP, ale aby ji pojala jako politický nástroj zaměřený na řešení problémů; domnívá se, že tato zpráva by měla obsahovat nejen výčet událostí a trendů v jednotlivých zemích, ale že by se měla rovněž zabývat účinností zahraniční politiky EU a prostředků nezbytných pro plnění cílů evropské vnější činnosti; vyzývá Radu, aby do zprávy zahrнула také hodnocení koordinace a soudržnosti mezi SZBP a dalšími vnějšími politikami Unie i strategická a organizační doporučení pro budoucí opatření na základě vyhodnocení činností v rámci SZBP;
3. je přesvědčen, že by výroční zpráva o SZBP měla být založena na novém institucionálním rámci vytvořeném Lisabonskou smlouvou a sloužit jako nástroj intenzivnějšího interinstitucionálního dialogu, zejména tím, že bude pojednávat o provádění strategie zahraniční politiky EU, zhodnotí její účinnost a nastíní budoucí orientaci SZBP;

Prosazování Lisabonské smlouvy

4. znovu potvrzuje své kladné stanovisko k vypracování ucelené zahraničně-politické strategie EU, která by se zakládala na cílech a zásadách stanovených v článku 21 Smlouvy o Evropské unii a která by měla jasně stanovit zájmy EU v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky; vyzývá místopředsdkyni Komise / vysokou představitelku, aby plně využívala svých pravomocí k zahájení SZBP, jejímu provádění a k zajišťování jejího dodržování, přičemž by měla do tohoto úsilí plně zapojit příslušné orgány Parlamentu;
5. zdůrazňuje, že pod vedením místopředsdkyně Komise / vysoké představitelky je třeba posílit koordinaci mezi ESVČ, Komisí a členskými státy; žádá, aby byla více sladěna spolupráce mezi EU a vnitrostátními orgány a posílena koordinace různých institucionálních subjektů s cílem lépe propojit veškeré relevantní nástroje a politiky a vystupovat v klíčových politických tématech jako EU jednotně; považuje za nezbytné, aby byla na všech úrovních navázána spolupráce mezi ESVČ, příslušnými orgány a výbory Evropského parlamentu a příslušnými útvary Komise, má-li EU vypracovat strategický přístup k sousedním, kandidátským, potenciálně kandidátským a dalším partnerským zemím i k dalším oblastem politik, jako jsou lidská práva a podpora demokracie, obchod, rozvoj, zabezpečení dodávek energie a spravedlnost a vnitřní věci;

Středa, 11. května 2011

6. očekává, že ESVČ bude podporovat užší koordinaci mezi SZBP a dalšími vnějšími politikami EU a že tak posílí úlohu a vliv EU na mezinárodní scéně a umožní ji účinněji prosazovat své zájmy a hodnoty tak, jak jí přísluší vzhledem k jejímu současnému postavení v oblasti mezinárodního obchodu a hospodářství; vyzývá místopředsdkyni Komise / vysokou představitelku k vytvoření nezbytných koordinačních struktur a mechanismů v rámci ESVČ;

7. konstatuje však, že souběžně s vytvořením ESVČ bude k vypracování ucelené a efektivní společné politiky EU především zapotřebí, aby členské státy EU projevily politickou vůli k překonání svých rozdílných pohledů na klíčová témata zahraniční politiky; v této souvislosti považuje za zásadní, aby se členské státy EU nejen shodly na společné strategii pro zahraniční a bezpečnostní politiku, ale také aby zajistily, aby jejich vnitrostátní politiky podporovaly postoje EU;

8. v této souvislosti vyjadřuje politování nad tím, že v několika případech zanechala prohlášení jednotlivých členských států EU nebo jejich skupin dojem nejednoty a obzvláště zkomplikovala práci místopředsdkyně Komise / vysoké představitelky; žádá proto členské státy, aby upustily od takových jednotlivých nebo nekoordinovaných akcí a prohlášení a aby přispěly k zefektivnění a zviditelnění SZBP; na druhou stranu žádá místopředsdkyni Komise / vysokou představitelku, aby jasně prezentovala stanoviska EU, rychle a viditelně reagovala a dala SZBP jasnou a konkrétní koncepci;

9. zdůrazňuje, že zvláštní zástupci EU by měli mít obecně za úkol zastupovat a koordinovat politiku EU vůči regionům, které mají pro EU zvláštní strategický či bezpečnostní význam a vyžadují nepřetržitou přítomnost a viditelnost EU; je toho názoru, že je nutné důsledně koordinovat práci zvláštních zástupců EU a příslušných oddělení ESVČ a že je třeba znovu posoudit důležitá témata, která dříve spadala do pravomocí osobních zástupců, a navrhnout, aby jejich úlohu převzali vysocí úředníci ESVČ nebo zvláštní zástupci EU; považuje za důležité, aby úloha a mandát zvláštních zástupců EU byly nejprve povinně konzultovány s Parlamentem a aby v souladu s čl. 36 odst. 1 Smlouvy o EU byly předkládány návrhy týkající se postupů a rozsahu informací a zpráv, které Evropskému parlamentu předkládají zvláštní zástupci EU;

10. připomíná, že Smlouva uděluje Parlamentu právo k tomu, aby byl konzultován v oblasti SZBP a SBOP, aby byla jeho stanoviska patřičně zohledňována a aby předkládal doporučení; vyzývá místopředsdkyni Komise / vysokou představitelku, aby sjednotila dosavadní povinnosti Komise a Rady, pokud jde o konzultace a podávání zpráv v oblasti vnější činnosti; žádá Radu, aby v rámci dohodovacího výboru zaujala konstruktivní přístup k nástrojům vnější pomoci, včetně nástroje stability, a aby uznala pravomoc Evropského parlamentu vykonávat demokratickou kontrolu strategických dokumentů a víceletých akčních plánů, kterou stanoví článek 290 Smlouvy o fungování EU;

11. zdůrazňuje, že přepracovaná interinstitucionální dohoda o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení z roku 2006 musí do rozpočtového procesu SZBP vnést větší transparentnost a náležitě reagovat na informační požadavky rozpočtového orgánu, tak aby tento orgán byl plně a pravidelně informován o výchozích, souvislostech a finančních dopadech politických rozhodnutí přijímaných v této oblasti politiky; domnívá se, že Evropský parlament by měl před schválením mandátů a strategií v oblasti SZBP vždy obdržet příslušné informace; vítá, že místopředsdkyně Komise / vysoká představitelka podpořila návrh, aby byly v rozpočtu zaneseny všechny důležité mise SBOP; v této souvislosti se domnívá, že k dosažení plné transparentnosti a demokratické kontroly by měla mít každá jednotlivá mise svou samostatnou rozpočtovou položku; potvrzuje své stanovisko, že v zájmu posílení demokratické legitimacy SZBP by před zahájením misí SBOP měly být konzultovány příslušné orgány Parlamentu a že by tyto orgány měly být zejména schopny náležitě kontrolovat mise vyslané v rámci SBOP; zdůrazňuje, že s ohledem na splnění kritérií důvěryhodnosti a samotnou definici v Lisabonské smlouvě je nezbytné na cíle SZBP vyčlenit dostatečné rozpočtové prostředky;

12. domnívá se, že pravidelné společné konzultační schůzky o SZBP by měly být doplněny o další setkání, bude-li třeba poskytnout předběžné informace; v této souvislosti navrhuje, aby cílem těchto schůzek bylo i získat poučení z klíčových strategických a politicko-vojenských otázek, aby se zlepšilo plánování a řízení budoucích misí a přispělo k vypracování koncepce, která bude předjímat budoucí potřeby; připomíná také své právo na konzultace a nutnost být náležitě informován o naléhavém financování určitých iniciativ zahájených v rámci SZBP v souladu s čl. 41 odst. 3 Smlouvy o EU;

Středa, 11. května 2011

13. v souladu s dohodou o zřízení a fungování ESVČ, které bylo dosaženo v rámci čtyřstranného jednání v Madridu, a v souladu s finančním nařízením upraveným v souvislosti s ESVČ podporuje, aby byla v rámci rozpočtu na rok 2011 vytvořena rozpočtová položka, která bude vyhrazena pro tři hlavní mise prováděné v rámci SZBP/SBOP; je toho názoru, že tato lepší identifikace misí zvýší transparentnost a posílí odpovědnost SZBP/SBOP vůči veřejnosti a zajistí, aby mise sloužily zájmu EU; zdůrazňuje, že identifikace hlavních misí SZBP/SBOP nesmí mít negativní dopad na poskytování informací o menších misích nebo misích menšího politického významu, ani na jejich transparentnost;

14. považuje nicméně nové vymezení misí v rozpočtu za minimální předpoklad a pouze první krok ke zcela podrobnému rozpočtu SZBP, který zajistí celkový přehled o misích uskutečňovaných v rámci této politiky a přijímání návazných opatření; je toho názoru, že toto nové vyznačení neohrozí nezbytnou flexibilitu rozpočtu SZBP, ani kontinuitu opatření přijímaných v rámci již zahájených misí;

15. připomíná základní myšlenku Smlouvy o fungování EU, jejímž cílem je učinit spolurozhodování obecným postupem, což analogicky vede ke zrušení zvláštních doložek nebo postupů, které se vztahovaly na některé nástroje nebo politiky podle předchozí Smlouvy nebo interinstitucionální dohody; potvrzuje tedy, že ustanovení omezující flexibilní financování SZBP jsou nyní neopodstatněná; zdůrazňuje, že vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a s cílem zefektivnit SZBP a zvýšit veřejnou odpovědnost by se v rámci interinstitucionálních vztahů měla definitivně prosadit nová kultura dialogu, vzájemná důvěra a výměna informací, a to jak při navrhování této politiky, tak i při jejím provádění a následném hodnocení;

16. zdůrazňuje, že s ohledem na budoucí přehodnocení víceletého finančního rámce na období 2014–2020 je třeba provést důkladnou analýzu dlouhodobých finančních požadavků SZBP;

17. znovu zdůrazňuje, že podle čl. 218 odst. 6 Smlouvy o fungování EU je u všech mezinárodních dohod, včetně dohod, které se týkají zejména SZBP, s jedinou výjimkou dohod souvisejících výhradně se SZBP, vyžadováno stanovisko/souhlas Evropského parlamentu; podle čl. 218 odst. 10 Smlouvy o fungování EU musí být Parlament plně informován o úvodní, vyjednávací i konečné fázi procesu vedoucího k uzavření mezinárodních dohod; očekává, že místopředsdkyně Komise / vysoká představitelka bude ve všech fázích procesu poskytovat Parlamentu veškeré relevantní informace, včetně instrukcí pro vyjednávání a návrhů dojednaných textů, a připomíná, že místopředsdkyně Komise / vysoká představitelka se v prohlášení o politické odpovědnosti zavázala uplatňovat ustanovení rámcové dohody o mezinárodních dohodách na důvěrné dokumenty týkající se SZBP; vyzývá k vypracování účinného pracovního postupu, který by plně respektoval pravomoci Parlamentu a současně zajišťoval nezbytnou míru důvěrnosti; domnívá se, že je nutná komplexní dohoda týkající se všech orgánů a vztahující se na všechny instituce EU, jejímž cílem bude regulovat přístup poslanců Evropského parlamentu k důvěrným dokumentům;

18. bere na vědomí, že mu Smlouva ukládá, aby společně s vnitrostátními parlamenty vymezil organizaci a prosazování účinné a pravidelné meziparlamentní spolupráce, zejména v otázkách společné zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky; považuje za politováníhodné, že zatím nebylo dohodnuto, jak v této věci pokračovat; trvá na tom, že jeho zastoupení v jakékoli nové formě meziparlamentní spolupráce by měla být tak velká, aby odrážela rozsah a význam role, kterou Parlament sehrává ve vnějších záležitostech, a v této souvislosti opět zdůrazňuje, že je připraven uzavřít s vnitrostátními parlamenty dohodu, která povede ke skutečnému posílení parlamentní složky Evropské unie coby globálního subjektu;

Hlavní tematické oblasti SZBP

19. zdůrazňuje, že akce v rámci SBOP by měly být zakotveny v komplexní politice zaměřené na země a regiony procházející krizí, pokud tam jsou v sázce hodnoty a strategické zájmy EU a pokud by operace SBOP skutečně přispěly k upevnění míru, stability a právního státu; dále zdůrazňuje, že v rámci procesu hodnocení je zapotřebí precizněji posuzovat úspěšnost každé prováděné operace a její dlouhodobý dopad v dané oblasti;

Středa, 11. května 2011

20. vyzývá vysokou představitelku/místopředsedkyni Komise, Radu a členské státy, aby odstranily nerovnováhu mezi civilními a vojenskými plánovacími kapacitami v rámci ESVČ a aby zvýšily počet zaměstnanců v oblasti spravedlnosti, civilní správy, celní správy a mediace s cílem zajistit misím SBOP odpovídající a dostatečné odborné zázemí;

21. zdůrazňuje, že je nutné zajistit optimální koordinaci mezi reakcemi EU na katastrofy a dalšími nástroji EU (jako jsou civilní nebo vojenské mise SBOP), které již fungují na místě či by mohly být využity v období po krizi; je toho názoru, že příliš důsledné rozlišování mezi vojenskými a civilními operacemi zaměřenými na řešení krizí odráží poněkud zastaralé institucionální vzory a že spolupráce civilních a vojenských složek může lépe reagovat na reálnou situaci v místě; zdůrazňuje proto, že je nutné systematicky posuzovat každý případ jednotlivě, aby bylo možné zajistit co nejvhodnější protipatření, neboť některé krizové situace mohou vyžadovat kombinaci vojenských a civilních nástrojů, které musí vycházet z komplexního pochopení vazeb mezi bezpečností a rozvojem;

22. domnívá se, že strategickou prioritou EU je posilování mezinárodního partnerství pro řešení krizí a prohlubování dialogu s dalšími významnými aktéry při řešení krizí – například OSN, NATO, Africkou unií, OBSE a třetími zeměmi, jako jsou USA, Turecko, Norsko a Kanada – a dále synchronizace opatření, výměna informací a společné využívání zdrojů v oblasti udržování a budování míru, včetně spolupráce při řešení krizí a zejména zajišťování námořní bezpečnosti a boje proti terorizmu podle mezinárodního práva;

23. zdůrazňuje, že zřízení ESVČ poskytuje EU jedinečnou příležitost ke splnění jejích závazků v oblasti předcházení konfliktům a budování míru, s přihlédnutím zejména k Göteborgskému programu, a k dalšímu rozšíření kapacit EU pro prevenci konfliktů jakožto alternativy k řízení krizí; za tímto účelem zdůrazňuje, že ředitelství pro prevenci konfliktů a bezpečnostní politiku je třeba postavit na stejnou úroveň s ostatními ředitelstvími a přidělit mu přiměřené zdroje na plánování politiky, posílit jeho vazby s územními útvary a na navázat formální vztahy s příslušnými pracovními skupinami Rady; domnívá se, že musí být rovněž přehodnoceno stávající oddělení struktury pro řízení krizí od ředitelství pro prevenci konfliktů a bezpečnostní politiku;

24. varuje před tím, aby se EU nestala příliš závislou na dodávkách energie ze třetích zemí, což by mohlo v důsledku oslabit nezávislost její zahraniční politiky; v tomto ohledu zdůrazňuje, že koncepce energetického zabezpečení je bytostně spjata se spolehlivostí dodávek; připomíná proto, že je naléhavě nutné řešit energetické otázky tím, že budou podporovány obnovitelné zdroje energie a domácí zásoby paliv, vybudován efektivní vnitřní trh s energií a vypracována společná vnější energetická politika, která bude založena na lepší koordinaci vnitrostátních politik v této oblasti, diverzifikaci dodavatelů energie a podpoře projektů zaměřených na budování strategické energetické infrastruktury, jako je např. Nabucco nebo jiné schůdné alternativy jižních koridorů; podporuje zbudování propojené a interoperabilní evropské energetické sítě; vyjadřuje politování nad tím, že se členské státy aktivně nepodporují iniciativy, které ve skutečnosti konkurují snahám o zabezpečení a diverzifikaci zdrojů dodávek energie;

25. vítá rozhodnutí Evropské rady vyzvat Komisi, aby do června 2011 předložila sdělení o zabezpečení dodávek a mezinárodní spolupráci s cílem více sladit a sjednotit vnější činnosti EU v energetických otázkách; v této souvislosti vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, aby se rozhodně zasadila o to, aby byla uplatněna doporučení Parlamentu týkající se vypracování důsledné a koordinované politiky, a zejména prosazovala, aby EU vystupovala jednotě v konstruktivním dialogu s dodavateli energie a zejména s Ruskem, jakož i s tranzitními zeměmi; domnívá se, že by se energetické zabezpečení mělo plně odrážet i v politice rozšiřování EU a evropské politice sousedství, mimo jiné prostřednictvím politického dialogu a praktické spolupráce s partnery;

26. upozorňuje na nové výzvy a rizika pro bezpečnost, jako jsou počítačové útoky, sociální nepokoje, politické vzpoury, celosvětové zločinecké sítě a hospodářské aktivity ohrožující právní stát a zásady demokracie, a zdůrazňuje význam zformulování vhodných strategií, které by na tento vývoj reagovaly;

Středa, 11. května 2011

27. zdůrazňuje, že je nutné koordinovat přípravu opatření proti nekonvenčním hrozbám, jako jsou například počítačové útoky; vyzývá Komisi a Radu, aby provedly důkladnou analýzu hrozeb a potřeb v této oblasti, na jejímž základě bude vypracována mnohorozměrná a komplexní evropskou strategii pro bezpečnost kybernetického prostoru, jež by měla zahrnovat pohotovostní plány pro případ počítačových útoků;

28. zdůrazňuje, že evropská vnější politika musí zohledňovat vnější rozměr evropského prostoru svobody, bezpečnosti a práva; znovu připomíná význam systematického řízení migrace; považuje za podstatné zajistit spolupráci se zeměmi původu i tranzitními zeměmi a povzbudit zájem těchto zemí o dobrou spolupráci uplatňováním politiky pozitivní podmíněnosti;

29. opakuje své stanovisko, že vzhledem k tomu, že se změna klimatu stala klíčovým prvkem v mezinárodních vztazích, musí EU upevnit své vedoucí postavení při řešení tohoto problému a dále rozvíjet dialog s ostatními klíčovými aktéry, jako jsou rychle se rozvíjející velmoci (Čína, Brazílie, Indie), Rusko, Spojené státy americké a rozvojové země;

30. zastává názor, že má-li se EU důsledně řídit svými vlastními hodnotami, musí ve své zahraniční politice a vnější činnosti upřednostňovat podporu demokracie, právního státu, řádné správy věcí veřejných a spravedlivých společností, neboť právní demokratická společnost je základem pro dodržování lidských práv a posilování stability; znovu proto opakuje, že lidská práva musí být pevnou součástí zahraniční politiky EU; domnívá se, že nová institucionální struktura orgánů EU, zejména ESVČ se svým specializovaným oddělením, nabízí příležitost k posílení soudržnosti a efektivity EU v této oblasti; naléhavě žádá místopředsdkyni Komise / vysokou představitelku, aby v rámci dvoustranných vztahů se třetími zeměmi a aktivní účastí na mezinárodních fórech neúnavně prosazovala zapojení třetích zemí do řešení otázek dodržování lidských práv a aby také poukazovala na případy porušování lidských práv a nezdráhala se přijmout vhodná opatření, jestliže jsou lidská práva porušována; vzhledem k tomu, že dochází ke stále vážnějšímu porušování svobody vyznání, vyzývá Komisi, aby situaci důkladně posoudila a aby svobodu vyznání začlenila do politiky EU v oblasti lidských práv;

31. považuje otázku svobody náboženského vyznání a přesvědčení po celém světě – zejména křesťanů, pronásledovaných nebo ohrožených menšin a náboženských disidentů – a náboženský dialog za nové klíčové téma pro SZBP; zdůrazňuje, že svoboda náboženského vyznání a přesvědčení je základním lidským právem a náboženský dialog nástrojem ke zvládnutí nábožensky motivované diskriminace a nábožensky motivovaného násilí, čímž přispívá k politické a sociální stabilitě; vyzývá proto místopředsdkyni Komise / vysokou představitelku, aby bezodkladně vypracovala strategii EU pro prosazování lidského práva na svobodu náboženského vyznání a přesvědčení; dále ji vyzývá, aby v rámci ředitelství pro lidská práva ESVČ vytvořila stálý útvar ke sledování situace, pokud jde o vládní a společenská omezení svobody náboženského vyznání a přesvědčení a souvisejících práv;

32. naléhavě žádá místopředsdkyni Komise / vysokou představitelku k zajištění toho, aby politiky a akce SZBP v plném rozsahu uplatňovaly rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000) o ženách, míru a bezpečnosti vyzývající k zapojení žen do všech aspektů řešení konfliktu, a to na všech úrovních; dále požaduje, aby SZBP zohledňovala rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1820 (2008) o sexuálním násilí v konfliktu a situacích po konfliktu a následné rezoluce č. 1888 (2009), č. 1889 (2009) a č. 1960 (2010), které vycházejí ze dvou výše uvedených rezolucí; žádá místopředsdkyni Komise / vysokou představitelku, členské státy EU a vedoucí misí SBOP, aby ze spolupráce a konzultací s místními ženskými organizacemi učinili standardní prvek všech misí SBOP; s politováním konstatuje, že do vyšší funkce v ESVČ byla dosud jmenována pouze jedna žena a že jen jedna žena zastává post zvláštního zástupce EU;

Hlavní zeměpisné priority SZBP

Mnohostranná diplomacie, mezinárodní organizace

33. zdůrazňuje, že prvořadou strategickou prioritou Unie by měl být účinný multilateralismus a v této souvislosti by se EU měla ujmout vedoucí úlohy v rámci mezinárodní spolupráce, podporovat mezinárodní instituce, pomáhat dosažení mezinárodního konsenzu a usilovat o prosazovat opatření na celosvětové úrovni; zdůrazňuje, že je naprosto nezbytné řešit celosvětové problémy, které jsou středem zájmu všech občanů EU, jako je boj proti terorismu, organizované trestné činnosti, pandemiím a změně klimatu,

Středa, 11. května 2011

naplňování rozvojových cílů tisíciletí a odstranění chudoby, zabezpečení dodávek energie, nešíření zbraní hromadného ničení, mírové řešení konfliktů a odzbrojení, řízení migrace a prosazování lidských práv a občanských svobod; upozorňuje na to, že je třeba lépe kontrolovat prostředky EU v souladu se zvláštní zprávou Účetního dvora č. 15/2009;

34. vítá přijetí rezoluce Valného shromáždění OSN ohledně účasti EU na činnosti OSN ze dne 3. května 2011, která bere v úvahu institucionální změny zavedené Lisabonskou smlouvou a umožňuje zástupcům EU předkládat a podporovat postoje EU v OSN včasným a účinným způsobem; domnívá se, že je důležité navázat kontakt se strategickými partnery EU s cílem nalézt řešení hlavních regionálních a globálních problémů; dále doporučuje, aby strategická partnerství nabyla mnohostranného rozměru tím, že se na program dvoustranných a mnohostranných summitů EU zařadí globální otázky; vyzývá Francii a Spojené království jako stálé členy Rady bezpečnosti OSN a v souladu s čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU, aby vznesly požadavek, aby Rada bezpečnosti na svá zasedání pozvala místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku jako zástupkyni EU vždy, když EU zaujme postoj k některému tématu na jejím programu jednání; domnívá se, že Evropská unie by měla mít vlastní zastoupení v mnohostranných finančních organizacích, zejména v Mezinárodním měnovém fondu a ve Světové bance, a to nezávisle na zastoupení členských států;

35. domnívá se, že EU by měla využít příležitosti, kterou nabízí přijetí nové strategické koncepce NATO, k posílení svého partnerství s NATO a současně dále propracovat svou zahraniční, bezpečnostní a obrannou politiku; v této souvislosti vítá jako pozitivní krok konkrétní soubor návrhů předložený místopředsedkyní Komise / vysokou představitelkou generálnímu tajemníkovi NATO, který směřuje k navázání vztahu mezi oběma organizacemi; zdůrazňuje, že EU se týká většina bezpečnostních hrozeb, které NATO uvádí ve své nové strategické koncepci; poukazuje na to, že je zapotřebí nalézt pragmatické způsoby řešení přetrvávajících problémů; vyzývá v tomto ohledu EU k tomu, aby uplatňovala svůj vliv ve prospěch zdárného završení současných snah o celkové urovnání kyperského problému, což odstraní veškeré neshody mezi Kyprem a Tureckem, které brání rozvoji užší spolupráce mezi EU a NATO;

36. domnívá se, že je důležité zajistit, aby stávající síly a kapacity, které do velké míry obě organizace sdílejí, byly využívány co nejúčinněji a aby byly optimalizovány podmínky, pokud jde o bezpečnost evropských vojenských jednotek a civilního personálu; žádá organizaci NATO, aby nevytvářela civilní systémy řízení krizí, neboť by jen zdvojovaly struktury a kapacity EU; žádá, aby v rámci spolupráce EU a NATO byla v souladu s akčním plánem, který je součástí prohlášení hodnotící konference stran Smlouvy o nešíření jaderných zbraní z roku 2010, vypracována ucelená strategie nešíření jaderných zbraní a odzbrojení; vyzývá NATO a Rusko, aby usilovaly o stabilizaci vztahů založených na vzájemné důvěře;

37. uznává, že je třeba posílit OBSE a že by měly být znovu potvrzeny všechny její hodnoty; je pevně přesvědčen, že by se EU měla účinně podílet na posilování OBSE, včetně toho, že zajistí, aby tento proces nevyústil v oslabení některého ze tří rozměrů organizace (politicko-vojenského, hospodářského a environmentálního ani lidského); zdůrazňuje také, že by EU měla upozornit na význam pokračování procesu z Korfu a pravidelných setkání na vysoké úrovni v zájmu politického zařetí a zviditelnění činností OBSE;

38. uznává sílící mezinárodní postavení a význam Arktidy a požaduje, aby EU vypracovala sociálně, environmentálně a ekonomicky udržitelnou politiku pro Arktidu, která by zohledňovala potřeby místních a domorodých obyvatel; považuje Arktickou radu, politiku Severní dimenze a Barentsovu evropsko-arktickou radu za ústřední partnery spolupráce v Arktidě a podporuje snahu EU o získání statusu stálého pozorovatele v Arktické radě; zdůrazňuje, že je nutné, aby v rámci ESVČ existoval úvar pro Arktidu;

Transatlantické vztahy

39. potvrzuje svůj závazek k transatlantickému partnerství, které je důležitým prvkem a jedním z hlavních pilířů vnější činnosti EU; znovu vyzývá EU, aby opětovně potvrdila svůj závazek k transatlantickému partnerství s USA a cíl transatlantického trhu bez vnitřních překážek, který by měl být odrazovým můstkem pro posílení tohoto partnerství; vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku k lepší koordinaci a užší spolupráci mezi EU a jejím nejbližším spojencem – Spojenými státy; vyzývá ji, aby zajistila, aby EU jednala jako zásadový, aktivní, rovnoprávný a přesto autonomní partner Spojených států např. při posilování celosvětové bezpečnosti a stability, podporování míru a prosazování lidských práv; důrazně vyzývá k zaujetí jednotného přístupu k celosvětovým výzvám, jako je např. šíření jaderných zbraní, terorismus,

Středa, 11. května 2011

změna klimatu a zabezpečení dodávek energie, jakož i k řádné správě na světové úrovni tím, že budou podpořeny a zreformovány mezinárodní instituce a prosazováno dodržování mezinárodního práva a mírové urovnání konfliktů; vyzývá místopředsdkyni Komise / vysokou představitelku, aby svůj postup úzce koordinovala se Spojenými státy s cílem zajistit stabilitu a bezpečnost na evropském kontinentě i na celém světě, mj. na základě žádoucí spolupráce se všemi významnými subjekty (jako je Rusko, Čína, Indie a Turecko) a v úsilí o zajištění stability v širším regionu Blízkého východu, středomořské oblasti, Íránu, Afghánistánu a Pákistánu;

40. naléhavě vyzývá k vytvoření ucelené strategie EU a USA pro zlepšení bezpečnostní situace v celém širším regionu Blízkého východu, Íránu, Afghánistánu a Pákistánu, která by zahrnovala spolupráci s Tureckem, Ruskem a Čínou;

Západní Balkán

41. potvrzuje, že vyhlídku na členství v EU mají všechny země západního Balkánu, a zdůrazňuje, že je důležité, aby na procesu rozšíření nepřetržitě aktivně pracovaly nejen země tohoto regionu, ale i EU; připomíná, že perspektiva dalšího rozšíření EU je důležitou pobídkou pro pokračování politických a hospodářských reforem v zemích západního Balkánu, což přispívá k upevnění stability a k rozvoji regionu;

42. uznává pokrok dosažený všemi zeměmi v regionu na jejich cestě k členství v EU; konstatuje však, že politická nestabilita spolu s institucionálními nedostatky a neřešenými dvoustrannými otázkami narušují další pokrok některých zemí při integraci do EU; zdůrazňuje, že Unie potřebuje jasnou a jednotnou vizi vůči tomuto regionu; vyzývá místopředsdkyni Komise / vysokou představitelku a Komisi, aby se aktivně zapojila do řešení přetrvávajících problémů;

43. konstatuje, že situace v Kosovu zůstává stabilní a klidná, avšak křehká; je znepokojen závažnými problémy a případy porušování volebního práva, k nimž došlo v průběhu nedávných voleb v několika obcích, a vyzývá EU, aby pečlivě sledovala stav demokracie v Kosovu; naléhavě žádá všechny zúčastněné strany, aby se zasadily o zlepšení demokratických práv a životních podmínek lidí žijících v Kosovu, a zdůrazňuje význam volební reformy a spravedlivých voleb coby součásti probíhajícího demokratizačního procesu Kosova; vyzývá kosovské politiky k dodržování ústavy; naléhavě žádá novou vládu a parlament Kosova, aby v budoucnu zdokonalily volební proces a zajistily tak demokratická práva kosovských občanů a posílily vyhlídku své země na členství v EU; je si vědom toho, že nezávislost Kosova nebyla uznána všemi členskými státy;

44. vítá navázání dialogu mezi Kosovem a Srbskem a zdůrazňuje, že tyto rozhovory mají značný potenciál přispět ke stabilitě nejen v Kosovu, ale i v celém regionu, a ke zlepšení situace všech kosovských obyvatel; plně schvaluje misi na podporu právního státu v Kosovu (EULEX), jež se má zabývat problémem pohřešovaných osob v souvislosti s kosovským konfliktem, prošetřit organizovanou trestnou činnost a stíhat zločince, kteří jsou do ní zapojeni, především v souvislosti s obviněními z nelidského zacházení a obchodování s orgány během konfliktu a bezprostředně po něm; žádá, aby mise EULEX tato obvinění důkladně prošetřila a aby bylo zahájeno exemplární soudní řízení se všemi, kdo budou případně shledáni vinnými; opakuje, že je nutné, aby mise EULEX podpořila místní správní orgány a pomáhala jim s řádným řízením věcí veřejných, a že je třeba zajistit, aby mise mohla efektivně působit na celém území Kosova, zejména aby zintenzívnila svou činnost na severu země; vyzývá Komisi, aby s přístinskými orgány bezodkladně zahájila dialog o vízech s cílem stanovit plán pro uvolnění vízového režimu;

45. vyzývá místopředsdkyni Komise / vysokou představitelku, aby po volbách v Bosně a Hercegovině prohloubila dialog s jejími politickými představiteli a pomohla zemi a jejím obyvatelům pokračovat v

Středa, 11. května 2011

cestě k začlenění do EU; je toho názoru, že Bosna a Hercegovina dosáhla jen omezeného pokroku v reformách v souvislosti procesem integrace do EU a že dosud nevyřešené etnické a organizační otázky mohou splnění příslušných požadavků z hlediska členství v EU a v NATO brzdit,

46. je hluboce znepokojen pokračujícím vnitřním konfliktem v Albánii a vyzývá vládu a opozici, aby se zdržely použití síly a zahájily nový dialog s cílem ukončit konflikt a dospět k udržitelnému kompromisu; v tomto ohledu vítá iniciativu zástupce místopředsedkyně Komise / vysoké představitelky ve spolupráci s komisařem pro rozšíření a politiku sousedství;

Východní partnerství

47. doporučuje místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce a Komisi, aby i nadále podporovaly východní partnerství s našimi východoevropskými sousedy s perspektivou jejich politického přidružení a hospodářská integrace, a to i v oblasti energetiky, a to na základě společných evropských hodnot a za podmínek a s pobídkami směřovanými k zahájení reform; připomíná, že nevyřešené konflikty v regionu staví zainteresované strany do situace, kdy mír není udržitelný; vyzývá zainteresované strany, aby usilovaly o mírové řešení s dlouhodobou perspektivou; zdůrazňuje, že je třeba v pokračujících jednáních o dohodě o přidružení se zeměmi východního partnerství zohlednit mezinárodní normy lidských práv; vyzývá k iniciativám a opatřením, jež by posílily a rozšířily regionální spolupráci v oblasti jižního Kavkazu;

48. doufá, že reforma evropské politiky sousedství zahájená Komisí přinese novou strategickou vizi a diferenciovaný přístup v rámci této politiky, pokud jde o oblasti zájmu, v souladu s rozmanitostí zájmů, výzev a regionálních problémů Unie;

49. znovu potvrzuje, že je nezbytné, aby v procesech regionální spolupráce fungoval jednotný přístup, v jehož rámci budou uvedeny do praxe iniciativy a nástroje, které EU navrhla pro své východní sousedy (Evropské partnerství, Černomořská synergie / strategie EU pro oblast Černého moře atd.); soudí, že je nutné zajistit doplňkovost a rozlišení navrhovaných iniciativ, a to zejména na úrovni projektů, aby bylo možné efektivněji využívat zdroje a dosahovat konkrétních výsledků;

50. odsuzuje tvrdé zákroky režimu běloruského prezidenta Lukašenka namířené proti členům opozice, novinářům a zástupcům občanské společnosti, k nimž došlo po prezidentských volbách, které proběhly dne 19. prosince 2010, a vyzývá k okamžitému propuštění všech zadržovaných osob a k tomu, aby tyto osoby byly zproštěny všech obvinění; vítá rozhodnutí Rady ze dne 31. ledna 2011 zavést zákaz udělování víz a zmrazit finanční majetek 157 vybraných představitelů Běloruska; je toho názoru, že sankce proti představitelům běloruské vlády by měly zůstat v platnosti, dokud nebudou z běloruských vězení propuštěni všichni političtí vězni; oceňuje výsledek mezinárodní konference dárců s názvem „Solidarita s Běloruskem“ ze dne 2. února 2011, v rámci níž se EU zavázala, že poskytne 17,3 milionu EUR ve prospěch činností zaměřených na podporu občanské společnosti, zejména studentů a nezávislých sdělovacích prostředků; je toho názoru, že Komise by měla pracovat na posílení kontaktů mezi občany EU a Běloruska; doporučuje těm členským státům, které tak dosud neučinily, aby zavedly jednostranná opatření určené na zjednodušení udělování krátkodobých víz, především schengenských víz, a snížení poplatků za jejich udělení, vzhledem k tomu, že tato víza mají největší význam pro širší veřejnost, studenty a další mladé lidi; zdůrazňuje, že je důležité zajistit, aby se Bělorusko nedostalo do izolace, zejména pokud jde o stávající regionální rámcové struktury;

51. vyzývá k urychlenému vytvoření parlamentního shromáždění pro vztahy EU s východními sousedy (EURONEST), a to bez účasti běloruského parlamentu, což by zdůraznilo úlohu EU při upevňování demokracie a demokratických institucí a její význam při posilování parlamentního rozměru partnerství;

52. vyjadřuje politování nad tím, že v otázce řešení přetrvávajících konfliktů v oblasti jižního Kavkazu nedochází k žádnému výraznému posunu; zdůrazňuje, že se jedná o překážku, která brání rozvoji skutečně mnohostranného a regionálního rozměru východního partnerství; očekává, že ESVC se bude v tomto regionu více angažovat, a požaduje, aby aktivněji vystupovala v zájmu usnadnění dialogu mezi zúčastněnými stranami, rozvíjení opatření na budování důvěry, povzbuzování mezilidských kontaktů, a tím vytváření podmínek pro trvalé řešení;

53. podtrhuje význam aktivnější úlohy EU v řešení přetrvávajících konfliktů v oblasti Podněstří a jižního Kavkazu;

Středa, 11. května 2011

54. vítá a podporuje závazek orgánů Moldavské republiky posílit svůj vztah s Evropskou unií v souvislosti s uzavřením dohody o přidružení, rozvojem dialogu, který by umožnil uvolnění vízového režimu, a zahájením jednání o dohodě o volném obchodu;

Strategie Evropské unie pro oblast Černého moře

55. vyzývá Komisi, aby urychlila provádění projektů v rámci Černomořské synergie, a zajistila, aby tato otázka byla trvale na programu Evropské služby pro vnější činnost;

56. podtrhuje význam černomořského regionu v rámci východního partnerství a domnívá se, že výraznější zapojení Evropské unie v tomto ohledu je nutné;

Střední Asie

57. uznává značný potenciál pro rozvoj strategické spolupráce mezi EU a Střední Asií; uvědomuje si geopolitickou polohu tohoto regionu a vyzývá k posílení spolupráce při řešení společných bezpečnostních problémů i politických, hospodářských a energetických otázek; zdůrazňuje, že je naléhavé řešit otázky vodního hospodářství na regionální úrovni, aby se tak podpořil celkový udržitelný rozvoj, zvýšila lidská bezpečnost, usnadnily dobré sousedské vztahy a předcházelo se střetům;

Rusko

58. vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, aby zajistila jednotný přístup EU k Rusku, a to i v souvislosti s jednáním o nové dohodě mezi EU a Ruskem; naléhavě ji též vyzývá, aby zajistila, aby těžištěm nové komplexní dohody bylo posilování právního státu včetně mezinárodního práva, zásady reciprocity a transparentnosti, jakož i závazek prosazovat hodnoty pluralitní demokracie a dodržování lidských práv; zdůrazňuje, že nedílnou součástí nové dohody s Ruskem musí být závazek zlepšovat situaci v oblasti lidských práv a boje proti korupci, především v soudnictví; očekává stabilní pokrok v probíhajících jednáních;

59. zdůrazňuje, že posílení právního státu ve všech oblastech ruského veřejného života, včetně oblasti hospodářské, by prospělo společnosti jako celku; vyzývá k posílení dialogu mezi EU a Ruskem v oblasti lidských práv s cílem podpořit pozitivní změny v oblasti lidských práv v Rusku; vyzývá ke krokům a provádění iniciativ, jež by posílily vztahy mezi evropskou a ruskou občanskou společností a které by posílily ruskou občanskou společnost; zdůrazňuje v této souvislosti význam partnerství pro modernizaci; zdůrazňuje současně nutnost znovuoživení partnerství s Ruskem, které by bylo založeno na oboustranném respektu a vzájemnosti, pokud jde o boj proti terorismu, energetickou bezpečnost a dodávky energie, změnu klimatu, odzbrojení, předcházení konfliktům a zákaz šíření jaderných zbraní, a to i s ohledem na Írán, Afghánistán a Blízký východ, s cílem posílit celosvětovou bezpečnost a stabilitu;

60. vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, aby zajistila bezpodmínečné splnění a provádění všech ustanovení šestibodové dohody z roku 2008 mezi Ruskem, Evropskou unií a Gruzii a aby bylo rovněž nalezeno definitivní řešení tohoto konfliktu s ohledem na územní soudržnost Gruzie; zastává názor, že by Rusko především mělo zajistit plný neomezený přístup monitorovací mise Evropské unie do oblastí Abcházie a Jižní Osetie; zdůrazňuje, že je nutné poskytnout těmto gruzínským regionům stabilitu;

Turecko

61. zdůrazňuje, že je nutné, aby se přístup EU i Turecka k jejich budoucím vztahům opíral o dlouhodobou strategii; vítá prohlášení Rady ze dne 14. prosince 2010, v němž *tento orgán* vyzývá k zintenzivnění spolupráce v bezpečnostních a zahraničněpolitických otázkách společného zájmu; je toho názoru, že stále aktivnější zahraniční politika Ankary představuje pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku nové výzvy a příležitosti; naléhavě vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, aby zapojila Turecko do institucionalizovaného dialogu o klíčových strategických otázkách, jako je energetická politika,

Středa, 11. května 2011

stabilita v regionech západního Balkánu a Kavkazu, iránská jaderná otázka či proces demokratického probouzení na Blízkém východě – čímž se zajistí užší sladění cílů a *nová dynamika pro dvoustranné vztahy*; zdůrazňuje však, že takovýto dialog by neměl nahrazovat přístupový proces Turecka, nýbrž ho doplňovat a podporovat;

62. s politováním konstatuje, že proces přistoupení Turecka prakticky stagnuje; připomíná, že za překonání překážek na cestě Turecka k členství v EU nesou odpovědnost všechny členské státy EU společně s Tureckem; varuje před závažnými dlouhodobými problémy, které hrozí v případě, že se vztah mezi EU a Tureckem nestabilizuje a EU a NATO nadále nebudou moci dosáhnout svého cíle v podobě užší spolupráce; doufá, že Turecko bude v každém případě pokračovat ve své modernizaci podle evropského vzoru;

Blízký východ a Středomoří

63. podporuje obnovení přímých mírových rozhovorů mezi Izraelem a palestinskou samosprávou a zdůrazňuje, že je potřeba, aby jednání o mírovém procesu probíhala ve vymezeném časovém rámci a v prostředí vzájemné důvěry, přičemž tato důvěra může existovat pouze v případě, že Izrael neprodleně zastaví politiku dalšího budování osad; připomíná, že EU je největším přispěvatelem palestinské samosprávy a hlavním obchodním partnerem Izraele, a má tudíž přímý zájem přesvědčit obě strany, aby se co nejdříve věnovaly základním sporným prvkům, jež je třeba řešit (konkrétně se jedná o uprchlíky, hranice a postavení Jeruzaléma), a na tom, aby existoval životaschopný palestinský stát žijící v míru vedle izraelského státu; zdůrazňuje, že je nutné řešení v podobě existence dvou států, a uznává právo obou států žít vedle sebe v bezpečnosti, prosperitě a míru; vítá proto závěry Rady o mírovém procesu na Blízkém východě ze dne 13. prosince 2010 a deklarovanou ochotu EU pomoci stranám k tomuto cíli dospět;

64. vyzývá EU, aby v souladu se závěry zasedání Rady ze dne 12. prosince 2009 zaujala výraznější politickou roli, která by odpovídala výši její finanční podpory v dané oblasti; je přesvědčen, že je naléhavě nutné komplexně reformovat politiku EU na Blízkém východě a za pomoci účinných diplomatických nástrojů sehrát rozhodující a důslednou politickou úlohu v zájmu zajištění míru a bezpečnosti v tomto sousedském regionu, jenž má pro EU zásadní strategický význam; vyzývá místopředsedkyni / vysokou představitelku, aby předložila novou evropskou strategii pro tento region, která by nastínila zájmy a cíle EU a prostředky, které by mohla v jejím rámci využít, podporovala demokracii a právní stát v tomto regionu a směřovala zdroje především na posilování občanské společnosti;

65. je hluboce znepokojen použitím síly proti obyvatelům tábora Ašraf v Iráku, které si vyžádalo oběti, a vyslovuje politování nad ztrátou lidských životů; vyzývá iráckou vládu, aby upustila od používání násilí a respektovala lidská práva obyvatel tohoto tábora; žádá, aby bylo provedeno nezávislé mezinárodní vyšetřování, při němž by byl rovněž zaručen volný přístup do tábora Ašraf, aby bylo možné komplexně posoudit situaci na místě; vyzývá všechny zúčastněné strany, aby se chovaly zdrženlivě a našly mírové a trvalé řešení situace;

66. vyjadřuje svou solidaritu s občany zemí jižního sousedství, kteří bojují za demokracii, svobodu a sociální spravedlnost; požaduje, aby EU jednoznačně a rychle podpořila nové ambice v oblasti demokracie, svobody a sociální spravedlnosti; je nadále znepokojen tím, že v politice EU pro Středomoří chybí jasná a dlouhodobá strategie a vize pro pokrok a rozvoj regionu; žádá vysvětlení a zlepšení vymezení důvodů vzniku, cílů a pracovních postupů Unie pro Středomoří; domnívá se proto, že je nanejvýš důležité a naléhavé zvážít a přehodnotit strategii EU vůči Středomoří, a v této souvislosti požaduje, aby byl ve strategickém přezkumu evropské politiky sousedství plně zohledněn nejnovější vývoj v tomto regionu a navázán politický dialog s jižními sousedy EU; požaduje dále, aby byla Unie pro Středomoří přetvořena tak, aby byla aktivním a účinným přínosem pro demokratické, udržitelné a spravedlivé společnosti v celém tomto regionu; zdůrazňuje význam zapojení žen do procesu demokratické transformace a institucionálních reforem; opětovně zdůrazňuje, že hlavními prvky tohoto dialogu jsou posilování demokracie, právní stát, řádná správa věcí veřejných, boj proti korupci a dodržování lidských práv a základních svobod;

67. zdůrazňuje svou úlohu v rozpočtovém procesu EU a připomíná, že je nutné zajistit, aby Unie pro Středomoří měla demokratickou legitimitu, aby byla rozhodnutí přijímána transparentně a aby se rozhodování účastnil Evropský parlament, parlamentní shromáždění Unie pro Středomoří a vnitrostátní parlamenty;

Středa, 11. května 2011

68. sleduje situaci v Tunisku a Egyptě a v dalších zemích tohoto regionu; podporuje legitimní usilování jejich obyvatel o demokracii, svobodu a sociální spravedlnost; vyzývá EU, aby vybuodovala partnerství založené na společném zájmu a zaměřené na zaměstnanost, vzdělávání a odbornou přípravu s cílem pomoci těmto zemím zvládnout současnou sociální a hospodářskou krizi a poskytnout vhodnou pomoc, která může být zapotřebí pro podporu probíhajících politických reforem a sociálního a hospodářského rozvoje; zdůrazňuje význam podpory budování institucionálních kapacit a nezávislého soudního systému, posilování organizací občanské společnosti a budování pluralistických politických stran v rámci sekulárního systému; vítá referendum o ústavních reformách v Egyptě; podporuje úřady Egypta, aby pokračovaly s revizí ústavy a volebního zákona s cílem dosáhnout svobodných a spravedlivých voleb;

69. s politováním vnímá nedostatek soudržnosti mezi členskými státy EU, pokud jde o řešení situace v Libyi, čímž jsou omezovány možnosti pro realizaci komplexních aktivit v oblasti SZBP ze strany místopředsedkyně Komise / vysoké představitelky; vítá proto rozhodnutí Rady připravit vojenskou operaci Evropské unie (EUFOR Libya) na podporu operace humanitární pomoci v reakci na krizovou situaci v Libyi;

70. zdůrazňuje, že násilné zákroky proti pokojným demonstrantům v Sýrii, se stovkami zabitých a zatčených, musí být okamžitě ukončeny; vyzývá syrského prezidenta a vládu, aby řešili oprávněné požadavky lidí v Sýrii a aby zahájili skutečný celonárodní dialog s cílem provést zásadní politické, hospodářské a sociální reformy a skoncovat s politikou represe proti politické opozici, občanské společnosti a obhájčům lidských práv; vítá rezoluci Rady OSN pro lidská práva, která odsuzuje násilí používané syrskou vládou proti pokojným demonstrantům, a vyslání informační mise Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva do této země; naléhá na EU a její členské státy, aby k současným událostem v Sýrii v plné míře přihlédly při svých dvoustranných vztazích s touto zemí, a zvážily pozastavení dalších jednání týkajících se dohody o přidružení mezi EU a Sýrií, přehodnocení spolupráce se syrskými orgány v rámci nástroje ENPI a zavedení závažných a cílených sankcí proti syrskému režimu s cílem dosáhnout změny v politice, kterou tento režim provádí;

71. vyzývá bahrajnské a jemenské orgány, aby se zdržely používání násilí vůči demonstrantům a aby respektovaly jejich právo na svobodu shromažďování a slova; zdůrazňuje, že osoby odpovědné za ztráty na životech a zranění budou co nejdříve volány k odpovědnosti a postaveny buď před některý z vnitrostátních soudů nebo Mezinárodní trestní soud v Haagu; vyzývá Evropskou unii a její členské státy, aby podpořily pokojné demokratické aspirace bahrajnského a jemenského lidu, přehodnotily své politiky vůči těmto zemím, dodržovaly Kodex chování Evropské unie pro vývoz zbraní a byly připraveny poskytnout svou pomoc při realizaci programů konkrétních politických, hospodářských a sociálních reforem v těchto zemích, pokud se jejich státní orgány k těmto reformám skutečně zaváží; vyjadřuje své nehlubší znepokojení nad vývojem situace v Bahrajnu a zejména odsouzení čtyř demonstrantů dne 28. dubna 2011 k trestu smrti; vyzývá místopředsedkyni Komise, Vysokou představitelku, aby vyvinula tlak na bahrajnské orgány za účelem přijetí moratoria na popravy a zajištění spravedlivého procesu s odpovídajícím právním zastoupením a právem na podání opravného prostředku.

72. opakuje svou plnou podporu zvláštnímu tribunálu pro Libanon, což je nezávislý soud vytvořený na základě rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1757, který splňuje nejvyšší justiční normy; opakovaně zdůrazňuje svou podporu suverenitě, jednotě a územní celistvosti Libanonu a plnému fungování všech libanonských orgánů; zdůrazňuje, že vnitřní stabilita a dodržování mezinárodního práva jsou navzájem v plně slučitelné; vyzývá libanonské politické síly, aby se i nadále zúčastňovaly otevřeného a konstruktivního dialogu, na jehož základě by podpořily blaho, prosperitu a bezpečnost všech libanonských občanů; vyslovuje uznání zásadní úlože Prozatímních sil OSN v Libanonu (UNIFIL) a vyzývá k uplatnění všech ustanovení rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1701;

Asie

73. zdůrazňuje, že základem každého dlouhodobého řešení afghánské krize musejí být zájmy afgánských občanů při zajišťování vnitřní bezpečnosti, civilní ochrany a hospodářského a sociálního pokroku, přičemž by měl zahrnovat konkrétní opatření na odstranění chudoby a diskriminace žen a na posílení dodržování lidských práv a právního státu, jakož i mechanismy urovnávání sporů, ukončení produkce opia, kvalitně fungující státní správa, začlenění Afghánistánu do mezinárodního společenství a vykázaní organizace al-Kajdá ze země; zdůrazňuje, že Afghánistánu musí být poskytnuty policejní síly schopné zajistit minimální úroveň bezpečnosti, aby bylo možné následné stažení zahraniční vojenské přítomnosti ze země; novu

Středa, 11. května 2011

opakuje své stanovisko, že EU a mezinárodní společenství obecně v Afghánistánu by se měly zaměřit na podporu Afghánců při budování vlastního státu se silnějšími demokratickými institucemi schopnými zastupovat obyvatelstvo, zabezpečit právní stát, mír, územní celistvost a udržitelný sociální a hospodářský rozvoj a zlepšit životní podmínky všech svých občanů, zejména žen a dětí, přičemž zároveň by měly být respektovány historické, náboženské, duchovní a kulturní tradice všech etnických a náboženských skupin v zemi; dále připomíná význam podpory občanské společnosti, budování demokratických institucí, budování demokratických orgánů, např. výcviku bezpečnostních sil a odborné přípravy pracovníků justice, a podporu nezávislých médií, nevládních organizací a parlamentní kontroly;

74. opakuje své stanovisko, že Pákistán sehrává v tomto regionu klíčovou roli a že stabilní a sekulární Pákistán, v němž platí zásady právního státu, má zásadní význam pro stabilitu Afghánistánu a širší oblasti; zdůrazňuje navíc případnou úlohu Pákistánu v afghánském mírovém procesu; zdůrazňuje, že Pákistán nesmí sloužit jako bezpečné útočiště pro členy Al-Kájdý a Talibanu; uznává, že ničivé povodně v srpnu 2010 představovaly komplikace pro novou pákistánskou vládu, která začala dělat pokroky při řešení řady problémů; naléhavě vyzývá Radu a Komisi, aby společně se širším mezinárodním společenstvím reagovaly *projevením značné* projevy solidarity a *poskytnutím* konkrétní podpory naléhavým potřebám Pákistánu při rekonstrukci a obnově země po povodních i ambicím země vybudovat silnou a prosperující společnost; vítá a podporuje další snahu EU o zachování politické podpory intenzivnějšímu vytváření institucí a budování kapacit v Pákistánu a napomáhání pákistánským demokratickým institucím v boji proti terorismu, zejména usilováním o odstranění zákonů o rouhání a podporou pákistánské občanské společnosti; vyzývá Pákistán, aby neprodleně přistoupil ke smlouvě o nešíření jaderných zbraní a plně spolupracoval s Mezinárodní agenturou pro atomovou energii při odtajnění pákistánského jaderného arzenálu a zařízení;

75. plně podporuje závazek E3+3 usilující o brzké uzavření dohody o řešení íránské jaderné otázky s cílem obnovit mezinárodní důvěru ve výlučně mírovou povahu íránského jaderného programu v souladu s hlavní zásadou Smlouvy o nešíření jaderných zbraní; podporuje „dvojí přístup“ Rady zaměřený na nalezení diplomatického řešení, neboť pro íránskou jadernou otázku je to jediná schůdná možnost; s politováním vnímá nevyhnutelnost přijetí rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1929 (2010) zavádějící čtvrté kolo sankcí vůči Íránu za jeho jaderný program a další omezující opatření, která avizovaly EU, USA, Japonsko, Kanada a Austrálie v důsledku toho, že Írán nespolečně spolupracoval v plném rozsahu s Mezinárodní agenturou pro atomovou energii, pokud jde o cíle jeho jaderného programu; zdůrazňuje, že řešení jaderné otázky nelze nalézt na úkor podpory EU pro íránskou občanskou společnost a jejich spravedlivých nároků na všeobecná lidská práva a skutečně demokratické volby;

76. důrazně odsuzuje přetrvávající provokativní, štvavou a antisemitskou rétoriku prezidenta Íránu, jenž vyzval k „vymazání Izraele z mapy“, a zejména vyjadřuje politování nad hrozbami, které vyslovil proti samotné existenci izraelského státu; je mimořádně znepokojen prudce stoupajícím počtem poprav v Íránu, z nichž se staly mimosoudní státní vraždy, aniž by proběhl řádný proces, a rovněž systematickým utlačováním občanů usilujících o více svobody a demokracie; zdůrazňuje, že oficiální vzájemná kontakty mezi delegacemi Evropského parlamentu a Madžlisu by měla být využita rovněž k řešení otázek týkajících se lidských práv a měla by být podmíněna volným přístupem k návštěvě politických vězňů a aktivistů v oblasti lidských práv a zástupcům měla být poskytnuta příležitost svobodně se setkávat se širokým spektrem politických názorů; vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, aby přijala opatření na opětovné vytvoření delegace EU v Íránu, aby bylo možné sledovat situaci přímo na místě z perspektivy EU; naléhavě vyzývá, aby se íránský režim zdržel zásahů do vnitřních záležitostí Iráku;

77. vyjadřuje uspokojení nad tím, že se zvýšila intenzita rezortních rozhovorů s Čínou, a vyzývá ke koordinované spolupráci na kontroverzních otázkách, na které poukázal nedávný summit mezi EU a Čínou; vítá pokrok směřující k lepší správě v hospodářské a soudní oblasti; je hluboce znepokojen přetrvávajícím vážným a systematickým porušováním lidských práv v této zemi a včetně práv menšin a to zejména Tibeťanů, Ujgurů a Mongolů, a vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, aby zintenzívnila dialog v oblasti otázek lidských práv a zajistila, aby lidská práva byla trvale na pořadu jednání;

Středa, 11. května 2011

78. zdůrazňuje, že vztahy s Japonskem budou do velké míry ovlivněné ničivým zemětřesením, tsunami a následnou jadernou katastrofou, která postihla tuto zemi, a očekává, že EU projeví solidaritu a poskytne japonským úřadům podporu s cílem pomoci jim vyrovnat se s tímto neštěstím; poukazuje na to, že zejména po nedávných dramatických událostech, vztahy s Japonskem, které je zemí, která sdílí demokratické hodnoty EU a respektování lidských práv, jsou i nadále velmi důležité, a to jak ve smyslu hospodářském, tak z hlediska spolupráce na mnohonárodních fórech; a zdůrazňuje, že současné zaměření na Čínu nesmí zastínit nezbytné úsilí o zintenzivnění spolupráce s Japonskem a odstranění zbývajících překážek, které brání pronikání na společné trhy;

79. vítá kroky, které přijaly obě strany tchaj-wanského průlivu, jež v červnu 2010 vedly k podpisu přibližně 15 dohod, včetně dohody o hospodářské spolupráci (ECFA) a dohody o právech duševního vlastnictví; vzhledem k rozmachu hospodářských vztahů mezi oběma stranami průlivu je v zájmu obou stran i EU rozhodně podporovat posílení hospodářských vazeb mezi EU a Tchaj-wanem a uzavření dohody o hospodářské spolupráci mezi EU a Tchaj-wanem; znovu připomíná, že podporuje smysluplnou účast Tchaj-wanu jakožto pozorovatele v příslušných mezinárodních organizacích a aktivitách, jako je Rámcová úmluva Organizace spojených národů o změně klimatu, Světová zdravotnická organizace a Mezinárodní organizace pro civilní letectví; vítá rozhodnutí EU udělit občanům Tchaj-wanu vízovou výjimku, neboť to přispěje k posílení obchodních a investičních vztahů mezi EU a Tchaj-wanem i kontaktů mezi lidmi;

80. uznává mimořádný význam Indie jako nově vznikající regionální hospodářské velmoci a velkého demokratického partnera Evropy; vyjadřuje Indii uznání za její spolupráci s EU, konkrétně v Afghánistánu a v případě operace Atalanta; požaduje užší spolupráci v záležitostech týkajících se jaderného odzbrojení, změny klimatu, světového hospodářského řízení, podpory demokracie, právního státu a lidských práv; vyjadřuje znepokojení nad problémy v oblasti občanských svobod a lidských práv ve státě Džammú a Kašmír a nad přetrvávající kulturní diskriminací na základě příslušnosti ke kastám; očekává, že s cílem přinést konkrétní výsledky se bude strategické partnerství s Indií vyvíjet v souladu se společným akčním plánem; s potěšením očekává včasné uzavření a podepsání dohody o volném obchodu, ale zároveň upozorňuje na skutečnost, že je zásadní, aby současná jednání o této dohodě v žádném případě neohrožovala snahu zmírnit chudobu v Indii;

Afrika

81. vyjadřuje silnou podporu budování partnerství s Africkou unií a dalšími africkými regionálními organizacemi, které by se zaměřovalo na řešení otázek stability a bezpečnosti afrického kontinentu a na zajišťování pokroku v dalších klíčových oblastech, jako je demokratická vláda a lidská práva, změna klimatu a dosažení rozvojových cílů tisíciletí; domnívá se, že proces postupného předávání kontroly a pravomocí v otázkách bezpečnosti a stability afrického kontinentu Africké unii, zejména pokud jde o mírové mise, vyžaduje konsolidaci procesu budování institucí a rozhodovacího procesu uvnitř tohoto orgánu, přičemž EU by měla být Africké unii v této věci nápomocna;

82. podporuje rozhodnutí EU vypracovat komplexní přístup k zemím Afrického rohu prostřednictvím pomoci při obnově státních orgánů v Somálsku, propojením bezpečnosti osob s rozvojem, podporou právního státu, dodržováním lidských práv a práv žen, a tak zapojit všechny nástroje EU s cílem dosáhnout dlouhodobých řešení;

83. vítá, že je EU připravena podporovat mírové uplatňování komplexní mírové dohody v Súdánu a vytvářet podmínky pro dlouhodobou stabilitu regionu; současně připomíná, že je třeba obnovit úsilí o řešení nedostatečné bezpečnosti a o dosažení dlouhodobého mírového uspořádání v Dárfúru; je toho názoru, že budoucí nezávislost jižního Súdánu má dopady na stabilitu kulturně rozdělených států a představuje výzvy, na něž by místopředsdkyně Komise / vysoká představitelka měla být připravena; blahopřeje súdánskému lidu k hladkému průběhu referenda o jižním Súdánu, který potvrdila volební pozorovatelská mise EU; žádá EU, aby nadále podporovala úsilí zúčastněných stran o dosažení pokroku v projednávání nedořešených otázek komplexní mírové dohody, se zvláštním důrazem na postavení uprchlíků a navrátných osob, a aby přijala opatření nezbytná k zajištění udržitelného vztahu mezi severní a jižní částí země v období po přijetí referenda;

Středa, 11. května 2011

84. připomíná, že je jediným legitimním vítězem prezidentských voleb, které se konaly na Pobřeží slonoviny dne 28. listopadu 2010, je Alassane Ouattara, a že výsledky voleb nelze zpochybňovat; bere na vědomí zatčení tehdejšího prezidenta Lauranta Gbagba a věří, že to přispěje k ukončení násilí; naléhavě žádá všechny politické a ozbrojené síly v zemi, aby respektovaly vůli voličů Pobřeží slonoviny a neodkladně zajistily mírumilovné předání moci, a v této souvislosti žádá, aby byl znovu nastolen právní řád a pořádek; vyzývá EU, aby plně podpořila prezidenta Ouattaru v jeho úsilí o smíření, obnovu a rozvoj, jakož i při podpoře prosperity a stability pro obyvatele Pobřeží Slonoviny

85. je přesvědčen, že EU by měla zaujmout komplexní přístup k problému bezpečnosti a stability sahelského regionu; trvá na tom, že terorismus a nadnárodní organizovaná trestná činnost (drogy, zbraně, cigarety a pašování osob) jsou vážnou hrozbou nejen pro země v tomto regionu, ale i přímo pro Evropskou unii; považuje za nezbytné, aby EU pomohla zemím tohoto regionu rozvíjet politiky a nástroje k řešení těchto narůstajících bezpečnostních hrozeb prostřednictvím mobilizace všech dostupných nástrojů EU s cílem vyřešit přetrvávající konflikty, jakým je např. konflikt v západní Sahaře a prosazovat demokratické reformy ve všech zemích této oblasti, odstranit chudobu, zajistit udržitelný rozvoj, řešit problémy změny klimatu v tomto regionu, zvládnout migrační toky jih-jih a jih-sever a zajistit budování demokracie a právního státu, lidská práva, vytváření institucí (zejména v odvětví bezpečnosti) a boj proti organizovanému zločinu; domnívá se, že by měl být zahájen i proces hledání konsenzu mezi zeměmi tohoto regionu, a to ve spolupráci s Africkou unií, která bude postupně přebírat kontrolu;

86. vítá rozhodnutí Rady ohledně Zimbabwe, a sice že budou obnovena restriktivní opatření vůči některým politikům, úředníkům a společností udržujícím Mugabeho režim u moci; vyjadřuje politování nad tím, že dosud nedošlo k zásadní demokratické změně, a vyzývá zejména země Jihoafrického rozvojového společenství, aby pomohly zajistit, aby Zimbabwe urychleně uspořádalo svobodné a spravedlivé volby pod dohledem mezinárodních pozorovatelů a je možno počítat s rychlým přechodem k hladkému předání moci;

87. vyjadřuje znepokojení nad ukončením mise SBOP v Guiney-Bissau v září roku 2010 a naléhavě žádá Radu a místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku, aby hledaly nové způsoby boje proti organizovanému zločinu v Guiney-Bissau a zabránily tomu, aby se z této země stala další drogová velmoc;

Latinská Amerika

88. vítá uzavření jednání, jejichž předmětem byla dohoda o přidružení se Střední Amerikou a mnohostranná obchodní dohoda s Peru a Kolumbií; zdůrazňuje však, že EU by měla i nadále dávat přednost regionálnímu integračnímu procesu v Latinské Americe; s uspokojením konstatuje, že byla obnovena jednání o dohodě o přidružení se zeměmi Mercosuru, a vyzývá k rychlému uzavření příslušných jednání;

89. uznává pozitivní výsledky, jichž bylo dosaženo na summitu mezi EU a Latinskou Amerikou v Madridu, a zdůrazňuje, že je nutné sledovat provádění madridského akčního plánu; připomíná, že je nutné přijmout evropsko-latinskoamerickou chartu pro mír a rozvoj a aby tato charta, na základě Charty OSN a souvisejícího mezinárodního práva, obsahovala strategie a pokyny pro společná politická a rozvojová opatření zaměřená na řešení otázek společných hrozeb a výzev;

*

* *

90. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států EU, generálnímu tajemníkovi OSN, generálnímu tajemníkovi NATO, předsedovi Parlamentního shromáždění NATO, úřadujícímu předsedovi OBSE, předsedovi Parlamentního shromáždění OBSE, předsedovi Výboru ministrů Rady Evropy a předsedovi Parlamentního shromáždění Rady Evropy.